

jeg ikke i Parti sammen med det, men, som alle vide fra Valget og ogsaa fra Afstemningerne, vil jeg muligvis følge Flertallet i denne Sag — har jeg ikke kunnet andet end tage mig disse Ord til Indtægt. Det forekommer mig næsten lidt komisk at høre det ærede Medlem betragte sig selv som the old grand man og bebrejde andre Medlemmer i denne Sag, at de have ungdommelige Egenstaber. Ganske vist tror jeg, at det ærede Medlem har rigtig er kommen bort fra sine Ungdomsidealer, og jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem betragter mange af de Taler, han har holdt i Rømersgade og andesteds som Deklamation og Præken, men derfor mener jeg ikke, det ærede Medlem er berettiget til at tillægge og bebrejde os andre ungdommelige Egenstaber, og med Hensyn til det, som det ærede Medlem sagde, at man skal tale sig jævnt til Rette, vil jeg sige, at det er et Naad, som jeg bestemt vil fraraade at følge. Jeg tror ikke, vi skulle være bange for at tale saa højt, at det ogsaa kan høres uden for denne Sag. Det at snakke sig jævnt til Rette, enten det nu sker ved en bedre Middag, ved en L'hombre eller i en af Kasernens Vinduesordyngninger, tror jeg ofte kan have ret uheldige Følger. Jeg tror, det har været Maalet for Flertallets Politik i forrige Samling at snakke sig jævnt til Rette, og derved tror jeg, det er lykkedes dette Flertal at bortskaffe flere af Grundlovens Paragraffer, derved er det lykkedes at slutte et Forlig og give os en Valgkredslov, som vi finde højt uretfærdig. Derfor vil jeg bestemt fraraade at følge den Taktik at snakke sig jævnt til Rette, fordi det meget godt kan ende paa den Maade, som det endte, da Røven og Gaasen skulde snakke sig jævnt til Rette. — Der blev paa et Møde i forrige Uge fra den højtærede Konsejlspræsidents Side fremsat en Udtalelse, som man maaske er berettiget til at betragte som en Anthynding af, hvad der skal være Ministeriets Program. Den højtærede Konsejlspræsident udtalte her, at han betragtede sin og Ministeriets Stilling som den at være Mægler mellem Tingene. Dette lyder jo meget godt og meget smukt, og det skulde glæde mig, om det kunde lykkes det ærede Ministerium at flemme Landstinget dygtig, saa det derved kunde lykkes os at faa gennemført nogle gode Love for vort Folk, men foreløbig stiller jeg mig noget skeptisk over for dette Mæglingsstandpunkt, og det af to Grunde. Det blev sagt, at en af Forligets Frugter vilde være en Medjættelse af vore militære Udgifter, men hvad se vi? Vi se, at de militære Udgifter i Fjor saa vel som i Aar ere i stadig Stigning. I Fjor vare

de, saa vidt jeg husker, 18 Millioner Kr., i Aar forlanges der ca. 19 Millioner — ganske vist er heri indbefattet det Beløb paa 555,000 Kr., som ere beregnede til Kaserner, hvis Bygning er bevilget i Forvejen, men det kan dog ikke nægtes, at der paa det militære Budget er en ret betydelig Stigning. Det er jo stik imod, hvad der blev lovet ved Forliget. Men navnlig er det een Ting, som jeg finder er udstændende. Det er, at der stilles Fordringer om ny Bevillinger til Befæstningsanlæg. Jeg tror, at Befolkningen i sin Helhed havde ventet, at med Forliget skulde Befæstningen nu være slut, og nu skulde man ikke gaa videre paa den Bane. Dog se vi 130,000 Kr. opførte paa Finansloven til ny Befæstningsanlæg ved vore Kyster, og efter hvad Højres Blade have fortalt, er det kun en Begyndelse, og hvor langt den fører, kan ingen se. Højres Blade have endogsaa talt om, at der mulig vil blive stillet Fordringer om Bevillinger til et Beløb paa 20—30 Millioner Kroner. Jeg synes i alt Fald, at det er en Udæstning over for Flertallet i denne Sag, og jeg vil sige, at for mit Vedkommende have mine Vælgere bestemt krævet af mig, at jeg ikke maa gaa med til ny Befæstningsanlæg, hverken her ved Kjøbenhavn eller andesteds. Dette har jeg lovet mine Vælgere. Jeg er altsaa bunden og kan ikke stemme for saadanne Bevillinger. Og ligesom mine Vælgere have krævet det af mig, saaledes have ganske sikkert Vælgernes rundt omkring i hele Landet krævet af deres Rigsdagsmænd, at nu maa det være slut med disse Befæstningsanlæg. Derfor siger jeg, at jeg staar noget skeptisk over for det Tilbud, som Ministeriet gør om at være Mægler mellem Tingene, for det synes mig, at den, der vil være Mægler, skal aldrig være udstændende over for nogen af Parterne.

Der er et andet Lovforslag, hvori jeg ligeledes synes, at der ligger en Udæstning over for det Resultat, Valget fik den 9de April. Jeg sigter her til Forslaget om Valg af Borgerrepræsentanter i Kjøbenhavn. Ærede Medlemmer vide allesammen, at ved Valgene den 9de April blev Kjøbenhavn Frisindets og Fremstridets By, og Grunden dertil var dels Harmen over, hvad der var sket, Harmen over den Valgkredslov, som Kjøbenhavn fik, men lige saa meget Frygten for, hvad der vilde komme, og navnlig var der en Ting, man stærkt frygtede for i Kjøbenhavn, nemlig den reaktionære Lov om Valg til Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn, som man havde forelagt. Men denne Valglov er nu forelagt igen paa samme Maade, og det forekommer mig, at man og